

Možná - Marek Ztracený

Tak mě nech číst ve tvých očích a netvař se vážně,
tak mě nech tě líbat dlouze, dopřej nám trochu
vášně, nech mě sahat do míst okolí nepřístupných,
zažijem všechno, možná víc než je nutný.

A možná všechno z nás pozná se po hlase,
možná všechno z nás se mi jen zdálo,
možná všechno z nás vrátí se po čase,
možná všechno z nás už vyprchalo..
Možná, Možná, Možná, Možná, Možná.

Tak mě nech tě svlékat a tiše tě dlaněmi číst,
tak nás nech vystoupat mimo realitu výš a výš,
nemusíme mluvit, zvolíme řeč těla,
tak jako kdysi, ještě když si mě chtěla.

A možná všechno z nás pozná se po hlase,
možná všechno z nás se mi jen zdálo,
možná všechno z nás vrátí se po čase,
možná všechno z nás už vyprchalo..
Možná, Možná, Možná, Možná, Možná.

Mezi námi brány vyprchají nad ránem,
jen ty se stále bojíš, že něco nezvládnem,
život je okamžik a naše touhy silný,
začneme znovu a všechno bude jiný.

A možná všechno z nás pozná se po hlase,
možná všechno z nás se mi jen zdálo,
možná všechno z nás vrátí se po čase,
možná všechno z nás už vyprchalo..

A možná všechno z nás pozná se po hlase,
možná všechno z nás se mi jen zdálo,
možná všechno z nás vrátí se po čase,
možná všechno z nás už vyprchalo..